

25-8-1971

Τό θαῦμα εἶναι τέκνο τῆς πίστεως

Μποροῦμε τά θαῦματα νά τά κατατάξωμε σέ δύο βασιικές κατηγορί-
 ες. Στήν μία συγκαταλέγονται γεγονότα ἢ ἀποτελέσματα ἀπίστευτα καί
 ἐκπληκτικά, π.χ., τό ξαφνικό περπάτημα ἑνός παράλυτου, ἡ ἀκίνδυνη πυ-
 ροβασία ὠρισμένων ἀνθρώπων κ.λ.π. Ἡ δεύτερη κατηγορία θαυμάτων
 περιλαμβάνει γεγονότα καί ἀποτελέσματα, ποῦ ἀπορρέουν ἀπό ὑπεράν-
 θρωπες θυσίες τῶν ἀνθρώπων, π.χ., ἡ σωτηρία ἑνός κολυμβητοῦ ὕστερα
 ἀπό ἕνα τιτάνιο ἀγῶνα του μέσα στήν τρικυμισμένη θάλασσα, ἡ μέ χί-
 λιας δύο στερήσεις καταπληκτικῆ ἄνοδος καί πρόοδος ἑνός ἀνθρώπου
 σέ τομεῖς πνευματικούς κ.λ.π.

Σύμφωνα μέ τό περιεχόμενο τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, κάθε θαῦμα
 εἶναι δυνατό, ἀρκεῖ ἡ πίστη πρός τόν θεό νά εἶναι ἀπόλυτη καί ὠλοθ-
 κληρωμένη. Ἡ ἀπόλυτη ἀφοσίωση τοῦ ἀνθρώπου πρός τόν δημιουργό τοῦ
 σύμπαντος ἐξασφαλίζει τέτοια ἐπαφή ἀνάμεσα σ' αὐτόν καί στόν θεό,
 ὥστε ἡ ἐπενέργεια τῆς θείας δυνάμεως κατά χάριν ^{να} φέρνῃ ἀμέσως τό
 ποθούμενο θαυματουργικό ἀποτέλεσμα. Ἐδῶ δέν χρειάζεται κανέναν
 μόχθος. Δέν ὑπάρχει καταβολή σωματικῶν δυνάμεων. Καμμιά ὑλική προϋ-
 πόθεση δέν εἶναι νοητή. Ὑπάρχει μονάχα ψυχική προσήλωση καί ἀφο-
 σίωση πρός τόν Παντοδύναμο. Ὁ, ἄνθρωπος ἀφιερώνεται ὁλότελα στό
 θεό. Ἡ πίστη του δέν δημιουργεῖ ἀπλῶς μιάν ἐλπίδα γιά τήν ἐπέλευ-
 ση ἑνός γεγονότος. Ὑπάρχει ἀπόλυτη βεβαιότητα, ὅτι θά ἐπέλθῃ τό γε-
 γονός, θά ρθῇ τό ἀποτέλεσμα.

Ἡ γὰρ ἐτήν περίπτωση τῶν καταπληκτικῶν γεγονότων καί ἀποτελεσμάτων,
 ποῦ ἔρχονται σάν ἐπαιδόλουθα ὑπεράνθρώπων προσπαθειῶν, ὁ παράγοντας
 "πίστη" ἀποικτᾶ ἰδιαίτερο περιεχόμενο. Ὁ ἀγωνιζόμενος γιά τά ὠραῖα
 ἰδανικά τῆς ζωῆς ἄνθρωπος καθοδηγεῖται ἀπό μιᾶ ἀσάλευτη πίστη στήν
 ἀξία τους. Βάζει σάν στόχο τῆς ζωῆς του, π.χ., τήν ἄνοδό του στίς
 βαθμίδες τῆς ἐπιστήμης ἢ τήν δημιουργία ἐκ μέρους του ἑνός ἔργου,
 τόσο ππουδαίου καί ἀφέλιμου στό κοινωνικό σύνολο. Ἀφοσιώνεται στό

ιδεῶδες του καὶ κοπιᾶζει γιὰ τὴν πραγματοποίησίν του. Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἔχει πλήρη καὶ ἀπόλυτη πίστη στὴν ἀξία του, μοχθεῖ ἀκατάπαυστα καὶ ἐπιστρατεύει ὅλες του τὲς δυνάμεις. Ἀγωνίζεται μὲ συνέπεια καὶ μὲ ὑπομονὴ προχωρεῖ ὁλοένα πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ὑπερνικῶντας σταδιακὰ ὅλες τὲς δυσκολίες. Δέν τὸν κλονίζουν οἱ ἀντιξοότητες. Ὁ εὐγενῆς ἀγωνιστῆς ἀντιμετωπίζει κάθε ἀρνητικὸ παράγοντα μὲ σθένος καὶ αὐτοπεποίθηση. Ἐχει σταθμίσει τὲς θυσίες μὲ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Ἐχει βγάλει τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἀξίζουν οἱ θυσίες, προκειμένου νὰ κατακτηθῇ ἕνας εὐγενῆς στόχος. Ἐτσι, ξεκινᾷ ἕναν ἀγῶνα ἐπίπονο. Ἐέρει ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ διαρκέσῃ ^{ἴσως} ~~πολλά~~ πολλά χρόνια. Ὅτι θὰ συναντήσῃ τεράστια ἔμπόδια. Ἴσως μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ θὰ φανοῦν ἀνυπέβλητα. Καὶ ὅμως, ἀποτολμᾷ ὁ εὐγενῆς ἀγωνιστῆς τὴν τιτάνικα προσπάθεια, γιὰτὶ εἶναι σταθερὰ προσηλωμένος στὸ ιδεῶδες του. Ἐχει ἀποφασίσει ~~να~~ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐντατικὰ ὅλες του τὲς δυνάμεις. Δέν θὰ ἀπελπισθῇ ποτέ. Κανένα γεγονός, ὅσο δυσάρεστο καὶ ἂν εἶναι, δέν θὰ μπορέσῃ νὰ τὸν ἀπογοητεύσῃ, ὥστε νὰ σταματήσει τὸν ἀγῶνα του.

^{ἴσως} Στὴν πορεία του ὁ εὐγενῆς ἀγωνιστῆς δέν συναντᾷ μόνον δυσκολίες ἀντικειμενικῆς. Δέν παρεμποδίζεται μονάχα ἀπὸ ἀρνητικὸς ὑλικὸς παράγοντες, ἀπὸ κακοτυχίες καὶ δυσμενεῖς κοινωνικοοικονομικῆς ἐξελίξεις τοῦ βίου. Εἶναι δυνατόν νὰ τοῦ σταθοῦν ὡς ἔμπόδια καὶ οἱ ἰδιορρυθμῆς συνθῆκες τοῦ οικογενειακοῦ του περιβάλλοντος. Ἀλλὰ πρὸ παντός, εἶναι σύνηθες τὸ φαινόμενο, νὰ συναντᾷ ὁ εὐγενῆς ἀγωνιστῆς τὸν φθόνο καὶ τὸ μῖσος συνανθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον δέν χαίρονται τὴν ὀμορφιά ἀπὸ ἕνα εὐγενικὸ ἀγῶνα, ἀλλὰ ἀντίθετα, βλέπουν τὸ γεγονός μὲ χαιρεικία καὶ μεταχειρίζονται διάφορα τεχνάσματα καὶ μεθόδους, προκειμένου νὰ καταστρέψουν τὴν προσπάθεια καὶ νὰ καταπληγῶσουν τὴν ψυχὴ τοῦ ἀγωνιστῆ, ματαιώνοντας φυσικὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς ὠραίου ~~ιδεῶ~~ ιδεωτικοῦ τῆς ζωῆς. Ἡ ἐξουδετέρωσὴ τέτοιων καταστάσεων εἶναι δύσκολη. Χρειάζεται ἀπροσμέτρητη ὑπομονή, ἀτσαλένια ψυχικὴ ἀντίστασις στὸν μικρόψυχο ψυχολογικὸ πόλεμο

τῶν συνανθρώπων. Στήν δοξερή ἀντίδρασή τους. Ἡ ἐπιμονή τοῦ εὐγενῶς ἀγωνιστῆ πρέπει νά στηρίζεται στήν πίστη, ὅτι στή διαμάχη ἀνάμεσα στήν εὐγένεια καί στήν δολιότητα, ἡ νίκη πηγαίνει πάντα μέ τό μέρος τῆς πρώτης. Ἡ δολιότητα στό τέλος πάντα ντροπιάζεται.

Συνήθως οἱ ἀγῶνες γιά τήν κατάκτηση ἑνός φωτεινοῦ στόχου εἶναι ἀφανεῖς. Λίγα περιστατικά φθάνουν στήν ἐπιφάνεια τῆς ζωῆς. Τά περισσότερα μένουν ἀγνωστα. Τά γνωρίζει μονάχα ὁ ἀγωνιστής. Γι' αὐτό ἀκριβῶς, ὅταν ἐπέρχεται τό λαμπρό ἀποτέλεσμα, ὅλοι ἐκπλήσσονται. Μιλοῦν γιά κάποιο θαῦμα. Σέ πολλούς τό ἀποτέλεσμα εἶναι ἀπίστευτο. Μερικοί προσπαθοῦν καί ὀπίστα νά ἐξηγήσουν τό φαινόμενο. Οἱ εὐγενεῖς ὅμως ψυχές καμαρώνουν τόν ἀγωνιστή καί θαυμάζουν τό κατορθώμα του.

Εἶναι ἀδύνατο νά πιστέψῃ κανεῖς, ὅτι ἄνθρωπος, π.χ., κωφάλαλος χωρίς ὄραση ταυτόχρονα, μπορεῖ νά γίνῃ ἐπιστήμων, λογοτέχνης κ.λ.π. Καί ὅμως, ἡ ζωή παρουσιάζει παρόμοια παραδείγματα. Στίς περιπτώσεις αὐτές τά ἐπιτεύγματα εἶναι ἀληθινά θαύματα. Καί ἐξηγεῖται ἀπόλυτα ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων, ὅτι σ' αὐτές τίς περιπτώσεις ὑπάρχει ἡ ἐπενέργεια τῆς θείας δυνάμεως. Εἶναι τόση ἡ λάμψη τοῦ θαύματος, ὥστε νά πείθῃ ἡ τέτοια ἐξήγηση ἰδίως ἐκείνους, πού ἀγνοοῦν τήν τιτάνια προσπάθεια τῶν εὐγενῶν ἀγωνιστῶν.

Ἄπό τή φύση τοῦ ἄνθρωπου ἔχει μέσα του τεράστιες ψυχικῆς δυνάμεις. Αὐτές ὑποκινοῦν καί θέτουν σέ δημιουργική ἐνέργεια καί τίς σωματικῆς του δυνάμεις. Ἔτσι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος πιστεύῃ στόν ἑαυτό του καί συμπληρώνει τούτη τήν πίστη του μέ μιά ἄλλη πίστη πάνω στήν ἀξία τῶν εὐγενικῶν ἰδανικῶν τῆς ζωῆς, μπορεῖ νά ἐπιτελέσῃ ἀληθινά θαύματα. Εἶναι προικισμένος ὁ ἄνθρωπος ἀπό τό θεό, νά σκέπτεται καί νά στοχάζεται, ἀλλά καί νά κάνῃ πράξεις τούς εὐγενεῖς στοχασμούς του. Ἄρκει νά θέλῃ νά ἀποδυθῇ στόν στίβο τῶν ὠραίων ἀγῶνων. Οἱ εὐγενικοί τοῦ ἀγῶνες μποροῦν νά ὀδηγήσουν σέ ἀπίστευτα ἀποτελέσματα.

Ἡ θρησκευτική πίστη ἀποκαθιστᾷ τίς σχέσεις μας μέ τόν θεό. Τακτοποιεῖ τό μέγα τοῦτο ἠθικό ζήτημα. Παράλληλα ὅμως, κάνει συνετό

τόν άνθρωπο. Τοῦτο όμως δέν σημαίνει ^{ακριβῶς} ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά σκέπτεται ἠθικά, ὥστε νά μή προβάλῃ σέ ἐνέργειες ἀνήθικες καί ἀντικοινωνικές. Αὐτή ἡ ἀρνητική συμπεριφορά δέν ἀρκεῖ. Χρειάζεται θετική ἐνέργεια γιά τήν ἐπίτευξη ἑνός καλοῦ ἀποτελέσματος. Χρειάζεται εὐγενῆς ἀγῶνας. Ἡ θρησκευτική λοιπόν πίστη εἶναι ἀνάγκη νά ἔχη θετικό κοινωνικό περιεχόμενο. Τά μάτια τῆς ψυχῆς μας, ἀφοῦ κοιτάξουν πρός τόν οὐρανό, πρέπει νά στραφοῦν καί πρός τή γῆ. Πάνω σέ τοῦτο τόν πλανήτη πρέπει νά ἀγωνισθῇ ὁ ἄνθρωπος, γιά νά καταξιωθῇ ὁ ἠθικός ἑαυτός του. Πρέπει λοιπόν νά πιστέψῃ κανεῖς στόν ἑαυτό του καί ἐπειτα, στήν ἀξία τῶν ἰδανικῶν. Ἀκολούθως, νά ἀποδυθῇ στόν ἀγῶνα.

Ὅσοι ^{ἔχουν} πίστη, στή γενικώτερη μορφή της, ὅταν εἶναι ἀληθινή καί σταθερή, ἀκλόνητη καί ἀσάλευτη, δημιουργεῖ στόν ἄνθρωπο μίαν στέρεη αὐτοπεποίθηση γιά τίς ἀπεριόριστες ψυχικές καί σωματικές του δυνάμεις. ~~Μέ~~ ^{Μέ} τούτη τήν συναίσθηση στή δυναμικότητα τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἐδραιώνουμε συνακόλουθα τήν πίστη μας στήν ἐπέλευση ἑνός ὁποιοῦδήποτε μεγάλου ἐπιτεύγματος, πού θά ρθῇ σάν ἀποτέλεσμα τῶν εὐγενικῶν προσπαθειῶν μας. ^{καί} ~~ἡ~~ ^ἡ πίστη αὐτή ἀποκτᾷ εὐρύτερο περιεχόμενο. Προσδιορίζει τήν ἀποστολή τοῦ ἀνθρώπου στά πλαίσια τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Καθορίζει τόν ἀληθινό προορισμό του. Τόν καθιστᾷ εὐγενῆ ἀγωνιστή, ἀνένδοτο καί ἀνυποχώρητο στίς ἠθικές του ἀντιλήψεις καί πεποιθήσεις. Τόν κάνει δημιουργό ἀληθινῶν θαυμάτων, πού εἶναι τέκνα τῆς εὐγενοῦς πίστεώς του. Εἶναι λαμπρά ἀποτελέσματα τῶν ὑπερανθρώπων θυσιῶν του.

Στάθης Εὐσταθιάδης